

har haft indflydelse, og der vil jeg gerne høre, om ministeren måske kan give mig et svar på, om der har været noget tilsvarende, altså om der har været en påvirkning i forhold til at konvertere, og at det har ændret på den oprindelige afgørelse. Eller er det her en helt anden situation?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det, vi nu taler om, er, hvad der eventuelt kan forbedre en asylansøgers muligheder for at få asyl i Flygtningenævnet. Det er ikke ministeren, der giver asyl, det er Flygtningenævnet. Og man kan forestille sig – man kan i hvert fald optænke det tilfælde – at en asylansøger ved meget offentligt at konvertere til en ikkemuslimsk religion, måske tilmed til en religion, som er stærkt hadet af muslimer, kan gøre det farligere at komme hjem til hjemlandet, og det kan ikke bestrides, at det ikke kan komme til at indgå som et moment i Flygtningenævnets afgørelse.

Men her skal man huske, at Flygtningenævnet jo også skal tage hensyn til noget andet, nemlig ansøgerens troværdighed, og det er måske ikke særlig troværdigt, at man i et asylcenter i Danmark pludselig har fået en dybtfølt overbevisning, som man simpelt hen ikke kan komme ud af, nemlig ved, at man har ladet sig køre i bus til pinsegudstjeneste i Odense og dér har set lyset osv. Det lyder måske ikke særlig troværdigt, og derfor tror jeg heller ikke, at Flygtningenævnet vil lade sig påvirke af det, men jeg kan jo ikke udelukke det.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Den udelukkelse er jo præcis også den, jeg bekymrer mig om, for i andre sager er netop de uhyrligheder, som mennesker, der vender tilbage, kan blive udsat for i Iran, hvis de er kristne, noget af det, der lægges til grund for, at der bliver givet asyl.

Jeg vil så spørge ministeren: Kunne man foretage sig noget, der tilkendegav ikke kun over for Røde Kors, men også over for ledelsen af den menighed, at det ikke er en trafik, der er hensigtsmæssig i forhold til på anstændig vis at missionere for sine holdninger og sin religion?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo et af de spørgsmål, som jeg kunne drøfte med Jørgen Chemnitz. Hvis han synes, det kunne være en god idé, at Røde Kors og ministeriet i fællesskab henstillede til Pinsekirken om at undlade denne form for, hvad der ligner menne-

skefangst, så ville jeg da overveje at gøre det, men jeg ville drøfte det med ham.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra fru Anne-Marie Meldgaard.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det går kort og godt på selve den sagsbehandling, som er i gang, for de asylansøgere, vi har. Kan ministeren oplyse, hvor mange af den slags sager her, der er tilgået nye oplysninger, hvor lige præcis det, at man har konverteret, skulle være noget, der kunne medføre, at asylsagen skulle behandles på ny, eller hvor der er kommet nye oplysninger, som måske kunne medføre, at man ville få opholdstilladelse?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke svare på stående fod, men jeg vil gerne spørge i ministeriet. Det forekommer mig, at der var et tilfælde med en såkaldt bahaikristen, hvor det i hvert fald blev fremført som et moment, at vedkommende efter at have konverteret kunne være i større fare, end han eller hun ellers ville have været, ved at blive sendt hjem, men hvad der kom ud af den pågældende sag, kan jeg heller ikke sige. Måske er den ikke afsluttet endnu. Men jeg skal meget gerne oplyse fru Anne-Marie Meldgaard om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det næste spørgsmål er til ministeren for udviklingsbistand.

Spm. nr. US 12

Jesper Langballe (DF):

Som ministeren ved, sidder der en dansk statsborger, Kim Brix Andersen, og rårner i et fængsel i Vietnam, hvor han har siddet i over et år. I oktober svarede udenrigsministeren mig, at der ville komme en afgørelse i Vietnam senest primo november 2004. Jeg har forstået, jeg har ikke selv set det, at i aftes udtalte ministeren i fjernsynet, at nu så det ud til, at der ville ske noget i december.

Han har ikke været stillet for en domstol, han er ikke blevet præsenteret for et anklageskrift. Siden Magna Charta i 1215 og reformuleret i Habeas Corpus-Akten i 1679 har det været ikke en